

III

„Zij zeggen, dat wij builenpest verspreiden
En daartoe vlooiën voeden op ons lijf,
Als ware dat een feestlijk tijdverdrijf!
Alsof wij in die gasten ons verblijden!
Maar, wie er rondzwerft bij nacht en ontijde
En vindt een menschlijk wezen, koud en stijf
En vraagt wie 't dus den eeuw'gen slaap bereidde,
't Zijn vlooiën niet, 't is menschelijk bedrijf!
De mensch leeft óók niet and'ren ten pleziere;
Moordend en plund'rend met een eigenbaat,
Die den verderfelijcksten rat misstaat
Werpen zij 't doode lichaam voor de gieren,
Boortorens bouwend, erts en olie zoekend
En in hun Grootboek dividenden boekend!”